

дето, когато се появи овчарътъ. Хората станяхъ отъ земята, по-близкитѣ прѣгрѣцахъ колѣнитѣ му, като да търсѣхъ за-щита подъ крилата му, а той просгрѣ нагъ тѣхъ раждѣтъ си и каза :

— Що се боите въ сърдцата си? Кой отъ васъ ще от-гадае какво ще му се случи, когато удари часътъ му? Гос-подъ покори Вавилонъ съ огънь, но надъ васъ, които кръщението е измilo и дийго, грѣхове е изкупила, кръвта на Агнеца, ще бѣде Неговото Милосърдие — и вие ще умре-те съ Неговото име на устата — миръ вамъ!

Подиръ страшинитѣ и безжалостни рѣчи на Криспа, Пе-тровитѣ думи паднахъ като балсамъ на сърдцата на при-сѣдствующитѣ. Въмѣсто страхъ отъ Бога, душата имъ овладѣ любовъ къмъ Бога. Тия хора намѣрихъ оня Христосъ, кого-то бѣхъ възлюбилъ по апостолскитѣ раскази, т. е. не безжа-лостния сѣдия, а кроткия и дълготърпливъ Агнецъ, чието милосърдие надминува сто пѣти хорската злина. Всички усѣтихъ облекчение и надежда и благодарностъ напълни всички сърдца. Огъ разни страни се слушахъ гласове: „Ние сме твои овце, паси ни! По-близкитѣ казвахъ: „Не ни на-пущай въ дена на гнѣва!“ и хората падахъ на колѣнитѣ прѣдъ него. Като видѣ това, Виниций се приближи, хванъ края на дрехата му, и, като наведе глава, каза :

— Господарю! снаси ме! търсихъ я въ къщата на пожара и въ хорската тѣлна, и никѣдъ неможѣхъ да я намѣря, но вѣрвамъ, че ти ще ми я върнешъ.

Петъръ сложи рѣката си на главата му :

— Надѣвай се, — каза, — и върви слѣдъ мене.

II.

Въ това врѣме огънятъ стигна до Via Nomentana и отъ тамъ, съ измѣнението на вѣтъра, повърна се къмъ Via Lata и къмъ Тибръ, заобиколи Капитолий, разлѣ се по For-um Boarium и, като унищожи всичко, що бѣ оцѣлѣло при първия напоръ, приближи се изново до Палатинския хълмъ. Тигелинъ, който бѣше събралъ всички преторианци, испращаше скороходецъ слѣдъ скороходецъ до цезаря, който идѣше, съ извѣстия, че нищо нѣма да пропусне отъ велико-лѣпното зрѣлище, понеже пожарътъ се усилва. Но Неронъ искаше да стигне нощъ, та по-силно да се наслади отъ вида на погинвающия градъ. Съ тая цѣль той се спрѣ въ околноститѣ на Aqua Albana, и, като повика въ шатрѣтъ си трагика Али-